

er det i Virkeligheden blot en Smøbekom-
 menhed mod Højre. Nu staar der, at der
 ikke maa kræves Arbejde, medens der i Fjor
 stod, at Arbejdsgiveren ikke maatte lade ar-
 bejde; men jeg stønner ikke, hvorfra man
 skal hente Grunde for at kunne udtale, at en
 saadan Ændring virkelig kan berede Lovens
 Vanskeligheder paa dens videre Vej, naar
 man da ikke absolut har bestemt, at der skal
 ikke maa tages Hensyn til vor Stilling fra i
 Fjor; vi, som paa dette og flere andre
 Punkter staa anderledes. Man maa ikke
 forlange, at et lille Mindretal, som dog har
 været oppe paa en 40 Medlemmer ved de
 forfællelige Afstemninger, skal lade sig paa
 den Maade kneble og tage imod det, naar
 man kommer og siger: Det er afgjort i For-
 vejen, det skulle I tage. Derfor vil jeg
 endnu en Gang henstille til den højtærede
 Minister, om han ikke kunde stille sig lidt
 mere velvillig, saa at han kunde tage imod
 dette Ændringsforslag uden at sætte dette
 bestemte Stempel, sit Nej, paa det og saa
 se, om der ikke i Landstinget var saa megen
 Billighed og saa stort Ønske om at faa denne
 Lov ud, at de vilde sige, at de maatte gaa
 ind paa dette Ændringsforslag, da de ikke
 kunne faa Loven uden en Vismag af det,
 som vi havde villet i Fjor, og da vi des-
 uden have indskrænket os til det mindst
 mulige. Jeg veed ikke, hvorfor det ærede
 Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds
 mente, at vi ligesaa godt kunde tage Dyre-
 beskyttelsen med som Beskyttelsen for Væl-
 gernes Frihed paa Valgdagen. (Tauher:
 De skulle vel ogsaa gaa i Kirke?) Nej, det
 gælder jo Valgdagen og ikke Gudstjenesten;
 det er ikke det. Jeg veed nok, at det ærede
 Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds
 lagde, at man maatte førte noget raft paa
 Valgdagen; jeg veed ikke, om det var hjem-
 eller hen, og at der ofte kunde være flere
 Personer paa Vognen, saa at der kunde
 være Grund til Dyrebekyttelse paa Valg-
 dagen, og det kan godt være; men han
 mente jo, at dette Spørgsmaal om Dyre-
 beskyttelsen ligesaa godt kunde komme ind
 paa denne Lov som Spørgsmaalet om
 Vælgernes Frihed til at stemme paa Valg-
 dagen. Ja, jeg tvivler ikke om, at der er
 god Logik i det, men det ligger langt ud
 over min Forstand og ind i Præstens.
 Det stønner jeg, er meget overdrevent,
 naar der er Spørgsmaal om, at Valgdagen
 ikke hørte hjemme i denne Lov, men saa veed
 jeg ikke, om det ærede Medlem har læst § 4,
 der handler om, at Lovens Regler ogsaa
 skulle gælde for Grundlovsdagen fra Kl. 12
 Middag; men er det een af Folketirkens
 Helligdage mere end Valgdagen? Hvorledes

kanne De lade § 4 staa, naar De ikke
 kunne tage Ændringen til § 5 op om Frihed
 paa Valgdagen i den Forstand, som det her
 er blevet udtrykt; det er aldeles ubegribeligt.
 Grundlovsdagen kan ikke henlægges til en
 Søndag, man kan holde den den 5te Juni
 eller den 28de Juli; men den falder natur-
 lig de fleste Dage paa en Hverdag; hvorfor
 skal man saa foreskrive Frihed for alle Ar-
 bejdere efter Reglerne heri paa Grundlovs-
 dagen, naar man ikke vil foreskrive Frihed
 for Vælgerne paa en Valgdag? Det er jo
 dog at sætte Gammen og Alvor sammen.
 Alvor og Gammen kunne godt sammen,
 derfor kunne Frihed paa Valgdagen og
 Frihed paa Grundlovsdagen godt sammen.
 Jeg vil ikke nægte, at der har været nogen
 Gammen paa Grundlovsfesterne, stønt de
 mange Hurraer for Grundloven ikke have
 hjulpet stort i mange Maader. Jeg kan
 ikke begribe, at det skulde være saa princip-
 stridigt at indføre det i denne Lov. Det er
 mig ufatteligt, at det skulde smitte Loven,
 at der blev foreskrevet en vis Frihed for
 Vælgerne paa Valgdagen. Tidligere havde
 man taget den kommunale Valgdag med;
 men det har man udeladt her. Jeg begriber
 ikke, hvorfor man ikke skulde kunne give
 Vælgerne Tilladelse til at stemme, da de
 ogsaa kunne lade være at kræve Fridag,
 naar Bedriften vanskeliggør, at alle Væl-
 gerne deri ere borte, og derved kan der da
 hjælpes i saadanne Forhold. Hvorledes kan
 man sige, at det er stridende mod Lovens
 Indhold og Princip, naar det er foreneligt
 med Loven, at man tager Grundlovsdagen
 med. Det er mig ufatteligt. Jeg kan der-
 for ikke andet end anbefale dette Forslag til
 Vedtagelse blot som et Mærke paa, at
 Folketingets Beslutning fra det ene Aar til
 det andet kan man ikke saaledes ganske og
 aldeles ved Forhandlingerne om Lovens
 Fremme og de uidentings Beslutninger for-
 bigaa at regne med. Det vilde være en
 Opgivelse af vor Stilling — det vil den
 ærede Justitsminister ikke nægte — hvis vi
 under de nuværende politiske Forhold, nu i
 Marts Maaned 1891, efter hvad der er
 foregaaet, opgive dette; vor Stilling bliver
 da vanskeligere end før. Vi maa have en
 vis Fornemmelse af, at vi skulle søge at
 holde lidt paa Stillingen, saa at det hele
 ikke ramler sammen for os. Jeg kan ikke
 andet end anbefale dette Ændringsforslag,
 stønt jeg egentlig, oprigtig talt, nodig vil,
 at der derved skal være lagt Hindringer i
 Vejen for at faa en Lov, som, selv om den
 har sine væsentlige Skavanker, dog i mine
 Øjne er et Fremstridt fra det bestaaende og
 vil komme mange, mange Mennesker til Gode.